

"Hem Miracın sırr-ı lüzumunu, yani ta semâvâta, ta Sidretü'l-Müntehâya, ta Kab-ı Kavseyne gidip, مَيْلًا بَرْقًا ,edip münacat ile Zülcelâl ı-Zât olan مَنْ حَبْلُ الْوَرِيدِ tarfetü'l-aynda yerine gelmek sırrını anlarsın." cümlesini açıklar mısınız?

Mi'racın kelime manası "uruc (yükselme) aleti, asansör" demektir.

İstilah manasıyla **mi'rac "Resûllulah Efendimizin (asm.) rü'yetullah mazhar olma yolculuğu"**nun unvanıdır. Bu yolculuk iki safhada tahakkuk etmiştir. **Birinci Safha**, Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya (Beytü'l-Makdis) gelmesidir; bu yolculuğa **"İsra"** denilir. Bu safha Burak denilen semâvî bir binekle gerçekleşmiştir. **İkinci Safha** ise Mescid-i Aksa'dan manevî bir asansörle yedi kat semâyı geçmesi, daha sonra, cennet ve cehennemi görüp, Sidretü'l-Müntehâ'ya ulaşması ve burada Hz. Cebrail'i de geri bırakarak **"Refref"** denilen manevî bir asansörle Allah'ın huzuruna varması ve rü'yete mazhar olmasıdır.

[Mi'rac Risalesinin "Hakikat-ı Mi'rac"](#) bahsinde izah edildiği gibi, mi'racta esas olan, Hz. Peygamber'in (asm.) manevî terakkisidir.

Bununla alâkalı olarak bir misâl verelim:

Allah Resûlü (asm.) yerde iken de Allah'ı **"Semâvât ve arzın Rabbi"** olarak biliyordu. Ama ışığın güneşle dünya arasındaki yüz elli milyon kilometreye yakın mesafeyi sekiz dakikada aldığı halde, henüz ışığı dünyamıza ulaşmamış yıldızlar bulunduğunu düşünürsek semâ âleminin ne kadar geniş olduğunu hayal âlemimizde bir derece canlandırabiliriz. Allah Resûlünün (asm.) bu muhteşem âlemi bütün tabakalarıyla geçtikten Allah'ın **"semavât ve arzın Rabbi"** olduğuna dair imanında ve marifetinde akıl almaz derecede bir inkişaf olduğu muhakkaktır. Sema âlemine, kürsiyi, arşı, cennet ve cehennemi eklediğimizde bu yüksek makamlarda ve bu sonsuz menzillerde seyahat eden bir ruhun kazandığı marifetin ne kadar ileri bir noktaya vardığını hayal etmemiz bile mümkün değildir.

Demek oluyor ki, Cenâb-ı Hak, o en sevgili kulunu rü'yetine mazhar kılmakla şereflendirmek dilediğinde, Onu böyle bir terakki ve tekâmül yolculuğuna çıkardı.

Mi'racda esas olan, Cenâb-ı Hakk'ı görmek için belli bir mekâna gitmek değil, bütün mekânları ve makamları geride bırakan ulvî bir mertebeye çıkarak O'nun rü'yetine mazhar olmaktır.

Sidretü'l-Müntehâ:

Mehmet Kırkınıc Hocamızın “*Kırk Soru Kırk Cevap*” (Zafer Yayınları, 2013) adlı kitabında âlimlerimizden yaptığı bazı nakiller şöyledir:

İbni Mes’ud’tan gelen bir rivâyette onun şöyle dediği görülür: **“Sidre-i Müntehâ, cennetin uç kısımlarında bulunan bir yerdir.”**

Keşşaf’ta da **“Sidre-i Müntehâ sanki cennetin bitiş noktasındadır.”** şeklinde bir ifade vardır.

Fahreddin Razi de **“.... Sidre-i müntehâ, hayret-i kusvâ** (en son hayret) **manasını ifade eder.”** Yani akılların, daha fazla hayret tasavvur edilmeyecek derecede hayrette kaldıkları bir makamda, Hz. Peygamber hayrete düşmedi, şaşmadı, kendisini kaybetmedi ve gördüğünü gördü, demektir.

Evet, bu dünya gölgeler âlemidir, asıllar ise âhirettedir. Gölgede yaşayan bir insan, asılları anlayamaz. Zira Peygamber Efendimiz (sav.)’in ifadesiyle; “Ne göz görmüş, ne kulak işitmiş ve ne de kalb-i beşere hutur etmiş” bir âlem olan cennetin mahiyeti anlaşılacağı gibi, onun çok ötesinde büyük bir ikram olan rü’yetin mahiyeti de bu dünyada asla anlaşılmaz, idrak edilmez.

Kâbe kavseyn:

Kâbe kavseyn, mi’rac mu’cizesinin en son ve en ileri safhasında, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) rü’yete mazhar olduğu makamın ismidir.

Kavseyn iki yay demektir. Bu ifade mecazîdir. Risale-i Nur Külliyatında, **kâbe kavseyn** için, **“imkân ve vücub ortasında kâbe kavseyn ile işaret olunan makam,”** denilmektedir. Buna göre söz konusu teşbihteki yaylardan birisi imkân yani mahlûkat âlemi, diğeri ise vücub yani **“zât, şununat, sıfat, esmâ ve ef’al”** âlemidir.

Buna göre Peygamberimiz Efendimiz (asm) mi’raçta bütün mümkinat âlemlerini geçmiş ve onları arkasına almıştır. Fakat vücub âlemine bir mahlûkun girmesi mümkün değildir. İşte bu ikisinin arası **“kâbe kavseyn”** olarak ifade edilmiş ve Peygamber Efendimiz (asm.) Rabbini bu makama erdiğinde görmüştür.

Tarfetü’l-aynda yerine gelmek ise:

Cenâb-ı Hak, zaman içinde zaman yaratabilir, yaratmış da. Rüya, bast-ı zaman ve miraç hâdiseleri bunun delilidir.